

ВПЛИВ КОМБІНОВАНОЇ ТРАВМИ СІДНИЧОГО НЕРВА НА МОРФОЛОГІЮ СПИННОМОЗКОВОГО ГАНГЛІЯ

Моїсєєнко В.І., студ. 2-го курсу

Науковий керівник – доц. Васько Л.В.

СумДУ, кафедра патоморфології

У науковій літературі є відомості про залежність регенерації нервових волокон від стану синтетичних центрів.

Метою даного дослідження було виявлення морфології перикаріонів чутливих нейронів на невротомію опроміненого сідничого нерва.

Експеримент поставлений на 12 білих безпорідних щурах вагою 180-250 г. Місцеве гамма-опромінення задніх кінцівок здійснювали при поглиненій дозі 20 грей. Сідничні нерви перерізали через 1 добу після дії радіації. На 14 добу після невротомії тварин виводили з досліду шляхом передозування ефірним наркозом. Об'єктом вивчення слугували поперекові спинномозкові ганглії. Досліджували окремо 2 типи перикаріонів: великі (діаметром 35-40 мкм) та малі (діаметром 15-20 мкм). У кожному типі реєстрували 4 групи нейронів: незмінні перикаріони, нейрони зі слабкими змінами, нейрони із середніми змінами і із сильно вираженими змінами.

Число незмінних великих нейронів зменшується у 5 разів, тоді як малих – у 8 разів.

Кількість великих нейронів із середньою інтенсивністю реактивних змін складає $70,0 \pm 1,82$, що вірогідно вище у порівнянні з аналогічним показником у неопромінених тварин ($p < 0,05$).

Кількість аналогічних малих нейронів не відрізняється від числа таких же нейронів у неопромінених тварин.

Клітин з різко вираженими змінами серед великих нейронів нараховується $80,4 \pm 5,39$, а число малих – $123,4 \pm 6,4$, що більше ніж у 3 рази вище в обох популяціях нейронів у порівнянні з неопроміненим контролем.

Таким чином, результати біометричного аналізу стану спинномозкових гангліїв у опромінених тварин дозволяють прийти до висновку, що більш сильна реакція на опромінення спостерігається у популяції малих нейронів.